Lumi és a második ajándék

Karácsonyi mese az ajándékozásról: az első ajándék nem jó, a második viszont pont oda talál.

Azon a karácsony előtti napon már deres volt minden fűszál a folyóparton. Ott, ahol a víz lassan kanyarodik, egy nagy lapos kövön üldögélt a vén teknős.

Öreg volt és csendes, és minden reggel kiült a kőre, hogy nézze a vizet.

Lumi sálat vitt neki. A nagymamája gyapjújából fonta, három estén át. Puha volt és meleg, csíkos, mint a napfelkelte.

Egész úton azt képzelte, ahogy a teknős nyakára teríti.

Csakhogy a teknősnek páncélja volt. A sál nem ért körbe, lecsúszott, és a hóba esett.

Lumi felvette, megrázta, megpróbálta még egyszer. Másodszorra is lecsúszott.

„Köszönöm", mondta a teknős udvariasan. „Nagyon szép." És nem tette fel.

Lumi leült a kő mellé, és sokáig nem szólt. Nézte a vizet, ahogy a teknős. A hideg lassan felkúszott a talpán.

Akkor vette észre. A teknős minden pár percben megmozdult, és arrébb húzta a lábát a kövön.

A kő jéghideg volt, és nem volt rajta semmi.

„Mindjárt jövök", mondta Lumi, és hazaszaladt.

A pajta mögül hozott egy karnyi száraz mohát, a kalapjába pedig szárított füvet gyűjtött. Visszament, és a kő tetejére terítette, egyenletesen, hogy sehol ne maradjon csupasz.

A teknős ráállt. Először csak egy lábbal, aztán mind a néggyel.

„Ezen elüldögélek estig”, mondta.

És estig ott is maradt. A többiek odagyűltek a partra, mert a teknős végre nem ment be a hidegtől, és mesélt nekik a régi telekről.

A sál sem veszett kárba. Lumi a kő szélére terítette, hogy a teknős oda tegye a fejét, ha elálmosodik.

Attól a naptól fogva a lapos kő mindig puha volt.

vége

Beszélgessetek róla

A mese végén megkérdezheted a gyermekedtől:

1. Kaptál már olyan ajándékot, aminek örültél, de nem tudtad használni?
2. Honnan tudod meg, mire van szüksége annak, akit szeretsz?
3. Mit vennél észre, ha ma leülnél valaki mellé egy kicsit?